

őri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.I.81/2018/9. szám

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2018. november 27. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt **vádltt neve** ellen indult büntető ügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2018. április 25. napján kihirdetett 6.B.8/2018/3. számú **ítéletét megváltoztatja,**

Az eljárás során 07050/630/2014.bü. számon lefoglalt, a 29200-801-14920/2014. szakértői vélemény számon vizsgált, és az Országos Rendőr-főkapitányságnál tárolt kábítószereket a bíróság elkobozza.

Az összes felmerült 621.383.- /Hatszázhuszonegyezer-háromszáznolcvanhárom/ Ft bűnügyi költségből a vádlott köteles megfizetni 583.405.- /Ötszáznyolcvanháromezer-négyszázöt/ Ft-ot, míg a fennmaradó 37.978.- /Harminchétezer-kilencszázhetvennyolc/ Ft-ot az állam viseli.

Az ítélet bevezető részében rögzíti, hogy a nyilvános tárgyalás megtartására a vádlott távollétében került sor.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 15.829.- /Tizenötezer-nyolcszázhuszonkilenc/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyből 10.000.- /Tízezer/ Ft-ot a vádlott köteles felhívásra megfizetni, míg 5.829.- /Ötezer-nyolcszázhuszonkilenc/ Ft-ot az állam visel.

I n d o k o l á s :

A Székesfehérvári Törvényszék 2018. április 25. napján kihirdetett 6.B.8/2018/3. számú ítéletével a vádlottat - távollétében - bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés). Ezért őt 3 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és Magyarország területéről 5 év kiutasításra ítélte. Rendelkezett arról, hogy a vádlott a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte, az eljárás során lefoglalt és az Országos Rendőr-főkapitányságnál tárolt kábítószereket elkobozta, kötelezte továbbá a vádlottat az eljárás során felmerült 614.383,- Ft bűnügyi költség megfizetésére az állam javára.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, a kiszabott büntetés súlyosítása végett, a vádlott védője a kiszabott büntetés enyhítése és a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése érdekében jelentett be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.198/2018/1-2. számú átiratában az ügyész fellebbezését fenntartotta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartva járt el a vádlott távollétében, figyelemmel arra is, hogy a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény 32. § (1) bekezdése szerint a nemzetközi elfogatóparancs kibocsátása 2017.

január 1. napjától már nem kötelezettség, hanem lehetőség a bíróság számára. A törvényszék a tényállást a Be. 592. § (1) bekezdés a-b) pontjaiban és a (2) bekezdés a-d) pontjaiban írt hibáktól, hiányosságoktól mentesen, megalapozottan állapította meg, azt a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján az iratok tartalma alapján csak annyiban indítványozta kiegészíteni, hogy a vádlottól lefoglalt kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma a különösen jelentős mennyiség alsó határának legfeljebb 23,5 %-a.

A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének is eleget tett, és okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére. A cselekmény jogi minősítése a büntető anyagi jog szabályainak megfelelő, a vádlott elkövetési magatartása a kínálás.

Ugyanakkor az életfogytig tartó szabadságvesztéssel is fenyegetett bűncselekmény elkövetőjével szemben az enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott szabadságvesztést és a quasi középértékben meghatározott kiutasítást eltúlzottan enyhének tartotta, míg az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat meghatározását - melynek a jogszabályhelye helyesen a Btk. 35. § (2) bekezdése - ténylegesen csak a vádlott büntetlen előéletére tekintettel nem látta indokoltnak.

Az ítélet egyéb rendelkezéseit törvényesnek tartotta azzal, hogy rendelkezni kell a vádlott előzetes letartóztatásával kapcsolatos nyomozási bírói ülésen felmerült 7.000,- Ft tolmácsdíjról is, valamint ezt, és a fordításokkal felmerült büntügyi költséget a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontja alapján az állam viseli.

Mindezekre tekintettel indítványozta, hogy az ítélőtábla az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján annyiban változtassa meg, hogy a vádlottat hosszabb tartamú fegyházbüntetésre és kiutasításra ítélje, az összesen felmerült 621.383,- Ft büntügyi költségből 583.405,- Ft megfizetésére kötelezze, és állapítsa meg, hogy az állam visel 37.978,- Ft büntügyi költséget, míg az ítélet bevezető részében tüntesse fel, hogy a tárgyalás a terhelt távollétében tartott.

Az ítélőtábla nyilvános ülésén a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban írtakat fenntartotta. Kifejtette, hogy az első fokú bíróság ítélete kis részben megalapozatlan, hiányos, azt az átiratban foglaltak szerint az iratok tartalma alapján szükséges kiegészíteni. A kiszabott büntetést eltúlzottan enyhének tartotta, álláspontja szerint kereskedői típusú elkövetési magatartás esetén enyhítő szakasz alkalmazására nem kerülhet sor. Az ilyen típusú rendezvények erősen fertőzöttek a kábítószerrel, ezért a törvény szigorával kell fellépni, mindezekre tekintettel hosszabb tartamú, fegyházfokozatú szabadságvesztés kiszabását indítványozta azzal, hogy az ítélőtábla a kiutasítás tartamát is emelje fel.

A védő a perbeszédében az enyhítő körülményeket hangsúlyozta, kiemelte, hogy a vádlott a kereskedői típusú elkövetési magatartás legenyhébb formáját, a kínálást valósította meg, továbbá csökkenti a vádlott társadalomra veszélyességét az is, hogy amerikai állampolgár, így nem kell tartani attól, hogy Magyarországon újabb bűncselekményt követ el. Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy az ítélőtábla az enyhítő szakasz alkalmazásával a minimális, 2 év szabadságvesztést szabjon ki, és annak végrehajtását próbaidőre függessze fel.

Az ügyész és a védő fellebbezése nem alapos, a fellebbviteli főügyészség indítványa részben megalapozott.

Az ítélőtábla a Székesfehérvári Törvényszék ítéletét a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel teljeskörűen, az azt megelőző eljárással együtt bírálta felül a Be. 599. § szerint megtartott nyilvános

ülésen. A felülbírálat során vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, a tényállás megalapozottságát, valamint a fő és a járulékos kérdésekben hozott döntéseket.

A másodfokú bíróság a felülvizsgálat során megállapította, hogy nem történt olyan eljárásjogi szabálysértés, mulasztás, amely az érdemi felülbírálat akadályát képezte volna, és olyan szintű szabályszegést sem tapasztalt, amely kihatással volt az érdemi döntésre.

A nyomozó hatóság felderítő munkája megfelel a törvényességi követelményeknek, majd az elsőfokú bíróság is az általa felvett bizonyítás során a büntetőeljárás törvény rendelkezéseinek megfelelően, perrendszerűen, a törvényszék eljárásakor hatályban volt 1998. évi XIX. törvény XXV. Fejezetében írtakra figyelemmel folytatta le a távollévő terhelttel szemben az eljárást. Ennélfogva a bizonyítékkértékelés során nem kellett bizonyítékot kirekeszteni, a felülbírálat valamennyi, az eljárás során beszerzett bizonyítékra kiterjedhetett.

Az elsőfokú bíróság valamennyi, a bizonyítási eljárásban feltárt bizonyítékot megvizsgált, alapvető ténymegállapításai az ismertetett bizonyítékoknak megfelelnek, ítéletének indokolásában részletesen elemezte, hogy a vádlott ténybeli beismerő vallomását az őt tetten érő **A.A.** rendőr tanú vallomása, a rendőri jelentések, a lefoglalásról készült jegyzőkönyvek kétséget kizáró módon alátámasztják, így a vádlott bűnössége az igazságügyi vegyész szakértő véleményére is figyelemmel egyértelműen megállapítható. A törvényszék által megállapított történeti tényállás nem iratellenes, nem tartalmaz téves ténybeli következtetést, egyoldalú mérlegelést vagy logikátlanságot, magában foglalja a vádlott büntetőjogi felelősségének megítélése szempontjából lényeges tényeket és körülményeket.

Mindezekre tekintettel az egymást kiegészítő és alátámasztó személyi és tárgyi bizonyítékok elemzése alapján a törvényszék által lefolytatott bizonyítás anyaga, illetve az annak eredményeként az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás teljes mértékben igazolható, az ítéletábra nem tapasztalta az indokolási kötelezettség oly fokú megsértését, amely az ügy másodfokú elbírálását kizárta volna.

Az ítéletábra a Be. 593. § (1) bekezdés a.) pontja alkalmazásával az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást mindössze annyiban egészíti ki, hogy az **1.** feszítvált, ahol a vádlott a bűncselekményt elkövette, a Fejér megyei **B.település** külterületén rendezték meg, illetve a főügyészési indítványnak megfelelően a vádlottól lefoglalt kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma a különösen jelentős mennyiség alsó határának legfeljebb 23,5 %-a.

Ezzel a kiegészítéssel az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása pontos, a bizonyítás anyagának megfelelő, ekként a Be. 593. § (3) bekezdése értelmében a felülbírálat során is irányadó volt.

Az elsőfokú bíróság a tényállás alapján helyesen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és a bűncselekmény minősítése is megfelel az anyagi jog szabályainak. A másodfokú bíróság a törvényszék ítéletének jogi indokolását csak annyiban egészíti ki, hogy a vádlott által a kínálással megvalósított kábítószer-kereskedelem büntette a Btk. 176. § (1) bekezdés I. fordulatába ütközik.

A büntetés kiszabásánál az enyhítő és súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen vette számba, és azokat a súlyuknak megfelelően értékelte. Fellebbezésében az ügyészség az elsőfokú bíróság által megállapított joghátrány vonatkozásában a súlyosítás, míg a védő az enyhítés mellett érvelt. A büntetés kiszabásának azonban több eleme van, így figyelemmel kell lenni a törvényben írt kereteken belül a bünteteskiszabás szempontjaira, a büntetési célok mellett a cselekmény tárgyi súlyát, a vádlott személyének társadalomra veszélyességét, és a feltárt bűnösségi körülményeket is értékelni kell.

Vitathatatlan, hogy a vádlott jelentős tárgyi súlyú bűncselekményt követett el, azonban a kereskedői típusú elkövetési magatartások legenyhébb formáját, a kínálást valósította meg, tettenérése okán nem került a forgalomba kábítószer, az a fogyasztókhoz nem jutott el, nem igazolható az sem, hogy a bűncselekmény elkövetése során a vádlottat a haszonszerzés motiválta volna, valamint az általa felkínált kábítószeresek tiszta hatóanyag-tartalma a bűncselekmény súlyosabb minősítését megalapozó jelentős mennyiség alsó határát is mindössze 57,3 %-kal haladta meg.

Így önmagában a bűncselekmény tárgyi súlya nem indokolja a büntetés súlyosítását, az egyéniesítés és a tettarányos büntetés kiszabásának követelményét figyelembe véve az elsőfokú bíróság által az enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott büntetés törvényes, bár kétségtelenül a vádlottra nézve méltányos, azonban a fenti elvek mentén értékelt körülmények nem adnak törvényes lehetőséget a kiszabott szabadságvesztés nagyobb mérvű súlyosításra, a törvényes büntetési tételkeretek között kiszabott büntetés kisebb megváltoztatását pedig a törvény zárja ki. Ugyanakkor az ítéletábra arra sem látott lehetőséget, hogy a vádlottal szemben az ilyen törvényi fenyegetettségű bűncselekmény elkövetése miatt kiszabott büntetést enyhítse és az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés végrehajtását felfüggeszse, az ugyanis már a Btk. 79. §-ában megfogalmazott büntetési célok elérését veszélyeztetné.

Osztotta a másodfokú bíróság a fellebbviteli főügyészség érvelését, miszerint szükséges a bűnügyi költség viselésére vonatkozó elsőbírói rendelkezés megváltoztatása. Mind az elsőfokú bíróság eljárásakor hatályban volt 1998. évi XIX. törvény 339. § (2) bekezdése, mind a jelenleg hatályos Be. 576. § (1) bekezdés b) pontja alapján ugyanis az állam viseli azt a bűnügyi költséget, amely annak kapcsán merült fel, hogy a vádlott a magyar nyelvet nem ismeri. Ennélfogva - a vádlott előzetes letartóztatásával kapcsolatos nyomozási bírói ülésen felmerült további 7.000,- Ft tolmácsdíjjal együtt - felmerült mindösszesen 621.383,- Ft bűnügyi költségből a vádlott 583.405,- Ft megfizetésére köteles, 37.978,- Ft fordítási és tolmácsolási költséget az állam visel.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyéb rendelkezéseit, mivel azok törvényesek voltak, a Be. 605. § (1) bekezdés szerint helybenhagyta azzal, hogy az elkobzásra vonatkozó rendelkezés a Btk. 72. § (1) bekezdés c) pontján alapul, az elkobzás végrehajthatósága érdekében feltüntette, hogy a kábítószereseket mely ügyben milyen szakértői számon vizsgálták, a nyilvánvaló számelírásra tekintettel helyesbítette azt, hogy a szabadságvesztés törvényben meghatározottnál enyhébb végrehajtási fokozata a Btk. 35. § (2) bekezdésén alapul, továbbá az 1998. évi XIX. törvény 258. § (1) bekezdés d) pontjára figyelemmel rögzítette, hogy a tárgyalás megtartására a vádlott távollétében került sor.

Az ítéletábra a Be. 613. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről azzal, hogy a vádlott a Be. 574. § (1) bekezdésére figyelemmel 10.000,- Ft kirendelt védői díj megfizetésére köteles, míg 5.829,- Ft fordítási díjat a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontja alapján az állam visel.

Győr, 2018. november 27.

Dr. Kovács Tamás sk. Dr. Élő András sk.
a tanács elnöke előadó bíró

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
bíró

Z á r a d é k:

Ez az ítélet és a Székesfehérvári Törvényszék 2018. április 25. napján kelt 6.B.8/2018/3. számú ítéletének meg nem változtatott része 2018. november 27. napján jogerőre emelkedett.

Győr, 2018. november 27.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke